

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 11. novembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španija) – Cristian Pujante Rivera/Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-422/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Kolektivni odpusti — Direktiva 98/59/ES — Člen 1(1), prvi pododstavek, točka (a) — Pojem „običajno zaposleni delavci“ v zadevnem podjetju — Člen 1(1), drugi pododstavek — Pojma „odpust“ in „prenehanja pogodb o zaposlitvi, ki štejejo za odpuste“ — Podrobna pravila za izračun odpuščenih delavcev)

(2016/C 016/13)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cristian Pujante Rivera

Toženi stranki: Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Izrek

1. Člen 1(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti je treba razlagati tako, da je treba delavce, ki so zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas ali za posebno nalogo, šteti za delavce, ki so „običajno“ zaposleni v zadevnem podjetju v smislu te določbe.
2. Za ugotovitev obstoja „kolektivnega odpusta“ v smislu člena 1(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive 98/59, zaradi katerega je to direktivo treba uporabiti, je treba pogoj iz drugega pododstavka tega člena, in sicer, „če gre za najmanj pet odpustov“, razlagati tako, da se ne nanaša na prenehanja pogodb o zaposlitvi, ki se štejejo za odpust, ampak samo na odpuste v ozkem pomenu.
3. Direktivo 98/59 je treba razlagati tako, da spada dejstvo, da je delodajalec enostransko in na škodo delavca pomembno spremenil bistvene sestavine pogodbe o zaposlitvi iz razlogov, ki niso povezani s tem delavcem, pod pojem „odpust“ iz člena 1(1), prvi pododstavek, točka (a), te direktive.

⁽¹⁾ UL C 421, 24.11.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 11. novembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Münster – Nemčija) – Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Zadeva C-505/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člena 107 PDEU in 108 PDEU — Državne pomoči — Pomoč, dodeljena ob kršitvi člena 108(3) PDEU — Odločba sodišča države članice, s katero je ugotovljena veljavnost pogodbe o dodelitvi te pomoči — Pravnomočnost — Skladna razlaga — Načelo učinkovitosti)

(2016/C 016/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Münster

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Tožena stranka: Land Nordrhein-Westfalen

Izrek

Pravo Unije v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, nasprotuje temu, da uporaba pravila nacionalnega prava o določitvi načela pravnomočnosti nacionalnemu sodišču, ki je ugotovilo, da pogodbi, ki sta predmet spora, o katerem odloča, pomenita državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ki se izvaja ob kršitvi člena 108(3), tretji stavek, PDEU, zaradi nacionalne sodne odločbe, ki je postala pravnomočna in v kateri je bilo brez preučitve vprašanja, ali sta ti pogodbi državna pomoč, ugotovljeno, da še vedno veljata, preprečuje, da bi izpeljalo vse posledice te kršitve.

⁽¹⁾ UL C 65, 23.2.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. novembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varbergs tingsrätt – Švedska) – P/Q

(Zadeva C-455/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Člen 23(a) — Razlogi za nepriznanje sodnih odločb o starševski odgovornosti — Javni red)

(2016/C 016/15)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Varbergs tingsrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: P

Tožena stranka: Q

Izrek

Člen 23(a) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da ta določba, če ob upoštevanju otrokovih koristi ni bila storjena očitna kršitev pravnega pravila, ki se v pravnem redu države članice šteje za bistveno, ali pravice, ki je v tem pravnem redu priznana kot temeljna, sodišču te države članice, ki se šteje za pristojno za odločanje o varstvu in vzgoji otroka, ne dopušča, da bi zavrnilo priznanje odločbe sodišča druge države članice, ki je odločalo o varstvu in vzgoji tega otroka.

⁽¹⁾ UL C 346, 19.10.2015.